

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ : ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ : ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους υπουργούς

- Υγείας, Διατροφής και Άθλησης
- Οικονομικών

Θέμα: «Η κατάσταση στο ΕΣΥ την εποχή του Μνημονίου»

Σχετικά με το ψήφισμα του 4^{ου} Τακτικού Αρχαιρεσιακού Συνεδρίου της ΠΑΣΟΝΟΠ της Πανελλήνιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας Νοσηλευτικού Προσωπικού ΠΑ.Σ.Ο.ΝΟ.Π. στις 30/11/2010, που αφορά σχέδιο διαπιστώσεων και θέσεων, διεκδικήσεις και σχέδιο δράσης έπειτα από τη συνεδρίαση τους

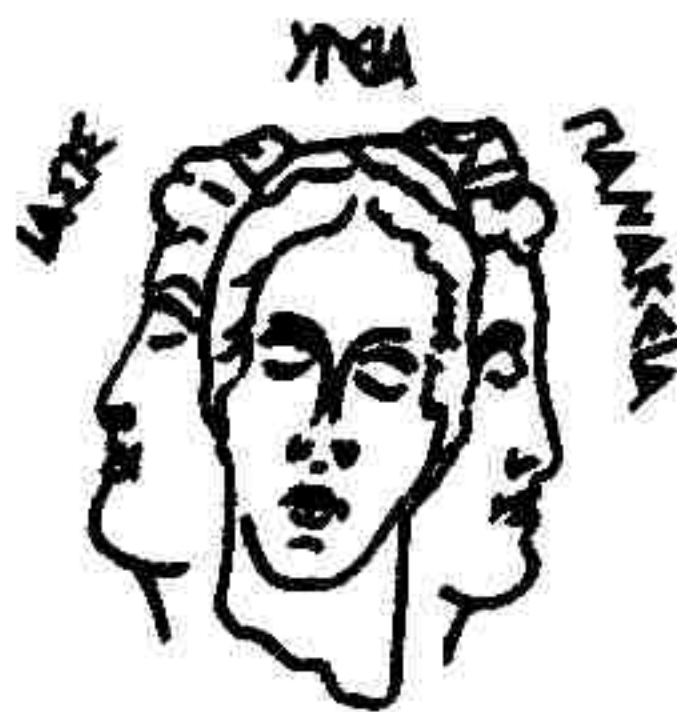
Αρ. Πρωτ

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

ΠΑΒ	2134
13 ΔΕΚ. 2010	

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΠΑ.Σ.Ο.ΝΟ.Π.

Αθήνα, 30/11/2010

Ψήφισμα του 4^{ου} Τακτικού Αρχαιρεσιακού Συνεδρίου της ΠΑΣΟΝΟΠ

Η κατάσταση στο ΕΣΥ την εποχή του Μνημονίου

Το 4^ο Τακτικό Αρχαιρεσιακό Συνέδριο της ΠΑΣΟΝΟΠ πραγματοποιήθηκε σε μία κρίσιμη χρονική συγκυρία για την ελληνική κοινωνία. Πραγματοποιήθηκε σε μία εποχή όπου εμείς, ο κόσμος της εργασίας συνολικά, βιώνουμε την πιο βάρβαρη επίθεση από τις δυνάμεις της αγοράς και του κεφαλαίου. Στον χώρο της Υγείας, με αφορμή την «κρίση του δημοσίου χρέους» και με όπλο την τρομοκρατία των «ελλειμμάτων», συντελείται μία συντεταγμένη, διαρκής επίθεση στο θεωρητικά-φαντασιακό-αυτονόητο δικαίωμα του κάθε πολίτη σε ελεύθερη πρόσβαση σε ένα δημόσιο και δωρεάν ΕΣΥ.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συνεχίζει την νεοφιλελεύθερη πολιτική της άξιας προκατόχου της κατεδαφίζοντας και τα τελευταία θεμέλια του δημόσιου ΕΣΥ. Με πολιορκητικό κροϊό το Μνημόνιο, κυβέρνηση με Ε.Ε, ΔΝΤ και Παγκόσμια Τράπεζα επελαύνουν ενάντια στις εργατικές κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών.

Το κάποτε λεγόμενο κοινωνικό κράτος έχει υποστεί την χαριστική βολή πλέον με τις περικοπές στην χρηματοδότηση, (περικοπή των λειτουργικών κονδυλίων), την μείωση των αποδοχών, την δραματική υποβάθμιση των συνθηκών εργασίας (εγκληματικά κενά-υποστελέχωση-εντατικοποίηση εργασίας) του νοσηλευτικού προσωπικού. Οδηγούμαστε σε κατάρρευση του ΕΣΥ, με την σχεδιαζόμενη οριστική μετατροπή των δημόσιων νοσηλευτικών ιδρυμάτων σε επιχειρήσεις.

Το ΕΣΥ θα λειτουργεί πια όχι με γνώμονα και κριτήριο το στοιχειώδες αυτονόητο δικαίωμα εκατομμυρίων συνανθρώπων μας στην ελληνική επικράτεια να έχουν μια σοβαρή δωρεάν πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη για να επιβιώσουν, αλλά με βάση τις επιταγές της τρόικας για περιορισμό/περιστολή των δαπανών (όποιες κι αν είναι αυτές) του δημοσίου ακόμα και σε τομείς όπως η δημόσια περίθαλψη/κοινωνική πρόνοια.

Κι όλα αυτά συμβαίνουν την στιγμή που με στατιστικές της ίδιας της Ε.Ε. & και του ΟΟΣΑ είναι γνωστό πώς η Ελλάδα έχει μακράν το χαμηλότερο ποσοστό δημόσιων δαπανών για την υγεία σε όλη την ΕΕ, στο ύψος του μισού του ευρωπαϊκού μέσου όρου, και είναι και η πρώτη χώρα στον ΟΟΣΑ στις λεγόμενες «καταστροφικές δαπάνες υγείας», δηλαδή στον αριθμό νοικοκυριών που πτωχεύουν επειδή δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στα έξοδα περίθαλψης.

Πιο συγκεκριμένα, ενώ είναι ανάγκη να ενισχυθεί το ΕΣΥ ποσοτικά και ποιοτικά και να γίνει εντελώς δωρεάν για τους εργαζόμενους, τους άνεργους και τους ανασφάλιστους ως στοιχειώδης κοινωνική προστασία από την πλήρη περιθωριοποίηση, η κυβέρνηση κινείται στην εντελώς αντίθετη κατεύθυνση της επιβολής πληρωμής από τους ανασφάλιστους/αναξιοπαθούντες/μετανάστες (το 15% του πληθυσμού δηλαδή) καθώς θα προσέρχονται στα Επείγοντα σε νοσοκομεία και κέντρα υγείας.

Είναι πέρα για πέρα επαίσχυντη η πρακτική να στοχοποιούνται οι ανασφάλιστοι άνεργοι/μετανάστες για τα 150 εκατομμ. ευρώ που κοστίζουν στα κρατικά ταμεία τη στιγμή που δεν θίγεται κανένα από τα μεγάλα συμφέροντα που λυμαίνονται την δημόσια υγεία. (μεγαλέμποροι με τις υπερτιμολογήσεις φαρμάκων και υλικών, φακελάκηδες επιμελητές, πανεπιστημιακοί μεγολοκαθηγητάδες και διευθυντές κλινικών που τις χρησιμοποιούν σαν μαγαζιά τους, εργολάβοι των συνεργείων καθαριότητας, φύλαξης και σίτισης στα δημόσια νοσοκομεία που πληρώνονται διπλάσια από όσο αν υπήρχε μόνιμο προσωπικό για να προσφέρουν χειρότερες υπηρεσίες υπερεκμεταλλευόμενοι τους εργαζόμενούς τους με μισθούς πείνας και σε καθεστώς εργοδοτικής τρομοκρατίας.)

Επίσης είναι κατακριτέο το ότι μέσα στο κατακαλόκαιρο ψήφισαν τον νόμο για την λεγόμενη ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων με τον οποίο επεκτείνουν τον ελεεινό θεσμό των ιδιωτικών απογευματινών ιατρείων σε όλο το 24ωρο ακόμα και στα κέντρα υγείας. Έτσι εθίζεται ολοένα και περισσότερο η κοινωνία στην ιδέα της «αγοραίας» παροχής υπηρεσιών υγείας και περίθαλψης από την πολιτεία, αναγκαζόμενη από το σύστημα να ξεχάσει ότι κάποτε ήταν αυτονόητη η ελεύθερη σε όλους και δωρεάν πρόσβαση από όλους σε ένα δημόσιο ΕΣΥ.

Σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό του 2011, υπό την δαμόκλειο σπάθη του Μνημονίου και των αντεργατικής στόχευσης δεσμεύσεων απέναντι στους δανειστές, φαίνονται οι διαθέσεις της κυβέρνησης για το μέλλον του ΕΣΥ. Για το 2011 οι δαπάνες για μισθούς στο νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό θα είναι **2,326 δις € έναντι 2,349 το 2010 και 2,626 δις € το 2009, δηλαδή μειώνονται κατά 10,6% μεταξύ 2009 και 2010**, ενώ η ποσοστιαία μείωση για το 2011 θα είναι **1%**.

Αναφορικά με τις προσλήψεις, η σχετική πρόβλεψη αναφέρει ότι θα δοθούν 50 εκατ. ευρώ, οπότε καταλαβαίνουμε τελικά πόσο λίγοι νέοι συνάδελφοι θα στελεχώσουν τις μονάδες Υγείας (κέντρα υγείας και νοσοκομεία), την στιγμή που αποχωρούν με πρόωρη συνταξιοδότηση εκατοντάδες συνάδελφοι...

Κάνοντας όλες τις παραπάνω διαπιστώσεις για το κοινωνικο-πολιτικό φόντο που χαρακτηρίζει την συγκυρία καταλήγουμε σε συγκεκριμένα συμπεράσματα που αφορούν τον κλάδο.

Σχέδιο διαπιστώσεων & θέσεων

A) Ο κλάδος μας υφίσταται μία διαρκή υπονόμευση της θέσης του, καθώς εξακολουθεί :

α) να μην υπάγεται στα βαρέα κ ανθυγιεινά,

β) να ανήκει ανάμεσα στις πλέον χαμηλόμισθες ομάδες υπαλλήλων του δημοσίου τομέα,

γ) να βρίσκεται συνολικά σε μία συνεχή κατάσταση επαγγελματικής και ψυχικής εξουθένωσης, ένα διαρκές και αδιάκοπο σύνδρομο burn out που μας διαπερνά σαν ψυχολογία στην εργασιακή μας καθημερινότητα, μας χαρακτηρίζει στην υπόλοιπη κοινωνική ζωή μας και, εν κατακλείδι, παίζει σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της συγκεκριμένης-χαμηλών απαιτήσεων και προσδοκιών- επαγγελματικής αυτοεκτίμησης και καταξίωσης, καθώς επίσης παίζει κομβικό ρόλο στις συγκεκριμένες συνδικαλιστικές μας πρακτικές και συμπεριφορές..

Η συνεχής εξόντωση του κλάδου μας στο κυκλικό ωράριο, (εδώ και δεκαετίες) με την παραβίαση του 12ωρου ανάπαυσης κατά παράβαση της εργατικής νομοθεσίας, η εγκληματική υποστελέχωση νοσηλευτικού προσωπικού σε ανοιχτά τμήματα/κλινικές/Επείγοντα/Εντατικές/Χειρ/α υποβιβάζει το επίπεδο της παρεχόμενης νοσηλευτικής φροντίδας και θέτει σε κίνδυνο, αρκετές φορές, την ασφάλεια της ζωής των ασθενών.

Β) Ο πολυκατακερματισμός του γνωστικού αντικείμενου της νοσηλευτικής επιστήμης και ο τεμαχισμός/κατηγοριοποίηση των σπουδών συντηρούν έναν ατέρμονο και ασυνεχή ενδοεργασιακό/ενδονοσηλευτικό εμφύλιο που αποβαίνει τελικά σε βάρος πάλι της ποιότητας παροχής νοσηλ φροντίδας στους πάσχοντες. Επιπλέον, δημιουργεί μία πολλών διαφορετικών ταχυτήτων συντεχνιακή κουλτούρα που διαμορφώνει και το ανάλογο συνδικαλιστικό αποτέλεσμα.

Τα τελευταία χρόνια έχουν βγει στο προσκήνιο κάθε λογής συνδικαλιστικά μορφώματα/σύλλογοι/σωματεία που στην ουσία διασπώνε το νοσηλευτικό κίνημα, σπέρνουν διχόνοια στις μονάδες Υγείας και καταφέρνουν να καταστήσουν τον κλάδο συνολικά έρμαιο των διαθέσεων διαφόρων τυχάρπαστων κομματαρχών/πολιτευτών/γραφειοκρατών που εκμεταλλεύονται τις ανεκπλήρωτες προσδοκίες και τα κομματιασμένα όνειρα δεκάδων χιλιάδων συναδέλφων μας για τους προσωπικούς τους, ιδιοτελείς λόγους.

Διεκδικούμε:

1)Απέναντι σε όλα αυτά πρέπει να αντιπαρατάσσουμε μια ενιαία αγωνιστική λογική, ενοποιώντας τον κλάδο και καλύπτοντας συνδικαλιστικά όλους τους συναδέλφους όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων (ΠΕ,ΤΕ νοσηλευτές, ΔΕ βοηθούς νοσηλευτές, μαίες, επισκέπτες υγείας).

2)Επιπρόσθετα, παλεύουμε για μία ενιαία Πανεπιστημιακή Νοσηλευτική, τετραετούς φοίτησης, με ελεύθερη δωρεάν πρόσβαση, σε όλους τους απόφοιτους, σε μεταπτυχιακά προγράμματα εμβάθυνσης και έρευνας, για ένα γνωστικό αντικείμενο/πτυχίο, για εξασφαλισμένα επαγγελματικά δικαιώματα.

3)Επίσης θεωρούμε απαράδεκτη την σημερινή κατάσταση της μή εκπροσώπησης στην ουσία, ενός κομματιού της νοσηλευτικής κοινότητας στην ΕΝΕ. Γι αυτόν τον λόγο διεκδικούμε την εγγραφή και των ΔΕ βοηθών νοσηλευτών, μέσα από ένα βατό-συνεκτικό, και με ακαδημαϊκά κριτήρια πρόγραμμα εξομοίωσης των πτυχίων, σύμφωνα με την πρόταση της ΠΑΣΟΝΟΠ για την εκπαίδευση.

4) Παλεύουμε για συνολική ένταξη του νοσηλευτικού κλάδου στα βαρέα και ανθυγιεινά, χωρίς αποκλεισμούς.

5) Ζητούμε την εφαρμογή της ισχύουσας/κείμενης εργατικής νομοθεσίας (12ωρο ανάπαυσης, 1 νύχτα την εβδομάδα). Επίσης παλεύουμε και θεωρούμε εκ των «ων ουκ άνευ» την θέσπιση του 5ημερου/ 6ωρου / 30ωρου (4 εξάωρες βάρδιες /24ωρο) για τον νοσηλευτικό κλάδο, καθώς είναι πέρα για πέρα εξοντωτικές /βάρβαρες οι συνθήκες εργασίας (βλ. υποστελέχωση/εντατικοποίηση)

6) Παλεύουμε για αυξήσεις ουσιαστικές ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.

Είναι σημαντικό επίσης εμείς, ο νοσηλευτικός κλάδος, να παίξουμε ρόλο στην διαμόρφωση μιας πανυγειονομικής οπτικής για την Υγεία, να αποκτήσουμε «γραμμή» και «άποψη» για την συνολική κατάσταση του ΕΣΥ, να μιλήσουμε για τα ζητήματα που αφορούν τις συνθήκες υγείας/περίθαλψης/πρόνοιας της κοινωνικής πλειοψηφίας, των μεταναστών/αναξιοπαθούντων/κοινωνικά αποκλεισμένων, παλεύοντας για την διατήρηση του κοινωνικού ιστού απέναντι στην αντιλαϊκή λαίλαπα του Μνημονίου.

Και μιλώντας για Μνημόνια, είναι εκ των ων ουκ άνευ αναγκαία η συμμετοχή και συνεργασία μας με άλλους κλάδους (πχ : νοσοκομειακοί γιατροί) για την ανάπτυξη ενός πανυγειονομικού μετώπου που θα μπλοκάρει την επέλαση του Μνημονίου στην Υγεία και θα ανατρέψει αυτήν την αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική το αμέσως επόμενο διάστημα.

Σχέδιο Δράσης

1. Οργάνωση δράσης σε επίπεδο Σωματείων Περιφέρειας, κατά τις προκύπτουσες ανάγκες και διαμορφούμενες συνθήκες. Ενίσχυση Σωματειακής δυναμικής.
2. Διερεύνηση ίδρυσης Ταμείου Αλληλοβοήθειας, με ευθύνη και εποπτεία των αρμοδίων, κατά νόμο, οργάνων της Ομοσπονδίας. Το ταμείο θα αφορά συγκεκριμένες και υπό σαφώς ορισμένες προϋποθέσεις και όρους, ανάγκες, ενταγμένες στο πλαίσιο δραστηριοτήτων του πλαισίου δράσης.
3. Συμμετοχή στις κινητοποιήσεις των 3βάθμιων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων(ΑΔΕΔΥ), με απόφαση των αρμοδίων οργάνων της ΠΑΣΟΝΟΠ.
4. Διάλογος με άλλους φορείς, με προϋπόθεση τους όρους ουσιαστικής, ισότιμης και διαφανούς διαβούλευσης.
5. Απαίτηση -με κάθε προβλεπόμενη διαδικασία- εφαρμογής της διεθνούς και εθνικής εργασιακής νομοθεσίας, σε ότι αφορά όρους ασφάλειας παροχών υγείας και ασφαλούς εργασίας. Ασφάλεια εργαζομένων-εφαρμογή κανόνων και κανονισμών- όροι εργασίας-καθεστώς εργασίας.
6. Σε ειδικά και κρίσιμα ζητήματα, δράση με αποφάσεις Γενικού Συμβουλίου στις οποίες θα καλούνται να συμμετέχουν και τα Δ.Σ των Πρωτοβάθμιων Σωματείων.
7. Το Γενικό Συμβούλιο εξουσιοδοτείται να έχει την ευθύνη διερεύνησης, οργάνωσης, συντονισμού, ανάπτυξης των τρόπων και μορφών δράσης, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες και καταστατικές επιταγές.